

Żar miłości i pożądania

Gorące wieczory, dzielni mężczyźni, egzotyczne kobiety, pachnące olejki i kadzidełka, ale także zdrady, zazdrość i zabójstwa stanowią treść Starożytnej Księgi.

Napięcie seksualne pomiędzy kobietą, a mężczyzną było i jest bezkonkurencyjnym źródłem przyjemności i zainteresowania zarówno wśród ludzi nisko urodzonych jak i tych z rodów królewskich. Biblia stanowi cenne źródło wiedzy dla historyków, socjologów i psychologów badających obyczajowość ludów starożytnych w tym temacie. Przedstawia ona setki historii o ludziach szlachetnych i złoczyńcach żyjących w świetle i cieniu praw nadanych przez Boga. Znajdują się tam opowieści nie tylko o romantycznej miłości i poświęceniu, ale i o pożądaniu, zdradzie, cierpieniu i zabójstwach. To bogaty przegląd typów ludzkich, ich zachowań i reakcji. Miejscem opisanych zdarzeń były tereny dzisiejszego Izraela, Palestyny, Jordanii, Libanu, Egiptu, Syrii, Turcji, Iraku, Grecji i Włoch. Najstarsze historie zostały spisane 3500 lat temu.

Czy ludzkość od tamtego czasu zmieniła się? Wygląda na to, że nie bardzo. Nasza natura sprawia nam w dalszym ciągu takie same problemy jak to bywało w przeszłości. Z historii tych płynie cenna lekcja dla nas.

Grzechy mężczyzn

Libido sprawiało kłopoty największym i najszlachetniejszym. Dał się oszukać swoim zmysłom najpotężniejszy król Izraela, Dawid, z rodu którego wywodził się Józef, opiekun Jezusa. Pewnego razu wyszedł on na taras swojego pałacu, z którego zobaczył piękną kobietę kąpiącą się nieopodal. Natychmiast kazał dowiedzieć się kim ona jest i posłał po nią. Kobieta ta przyszła do niego w uległości względem króla. Przespał się z nią pomimo, że była mężatką. Kobieta zaszła w ciążę. Miała na imię Batszeba i była żoną Uriasza Chetyty, jednego z najdzielniejszych i najwierniejszych żołnierzy Dawida. Król brnąc w swoim występku postanowił zabić Uriasza, aby zatrzeć ślady swojej zdrady. Zainicjował okoliczności, w których Uriasz musiał zginąć. Wtedy Dawid wziął Batszebę za żonę.

Po tym zdarzeniu do króla Dawida przyszedł prorok Natan i opowiedział mu poruszającą historię o biednym człowieku, który posiadał jedynie małą owieczkę, o którą bardzo dbał i się troszczył. Wtedy przyszedł bogacz i zabrał ją temu biedakowi, jego ostatnie źródło radości.

Po usłyszeniu tej historii król wzburzył się i powiedział: „Na życie Pana, człowiek, który tego dokonał, jest winien śmierci.” Na to odrzekł Natan: „Ty jesteś tym człowiekiem!” Dawid otarł się o śmierć. Przeżył jednak, gdyż przyznał się do winy i ukorzył. Wyrazem jego bólu z powodu przestępstwa jakiego się dopuścił jest piękny *Psalm 51*. Działo się to w XI w p.n.e.

Nadmiernie wrażliwy na wdzięki kobiece był także król Salomon, syn Dawida, który uchodził za najmądrzejszego człowieka świata. Mądrość jednak nie zawsze mu towarzyszyła. Tak powiedział o sobie: „Nagromadziłem sobie srebra i złota, nadto skarbów królów i krajów; wystarałem się o śpiewaków i śpiewaczki, i o to, czym synowie ludzcy się rozkoszują, mnóstwo kobiet.”

Salomon miał 700 żon i 300 nałożnic. Okazuje się, że było ich stanowczo za dużo, gdyż później wypowiedział na ten temat pełne rozczarowania słowa: „Odkryłem, że bardziej gorzką niż śmierć jest kobieta, której serce jest pułapką i siecią, a ręce więzami. Kto się Bogu podoba, ten ujdzie przed nią, lecz kto grzeszy, tego ona usidli.” Nie po stronie kobiety leżała w tym przypadku wina, lecz niepohamowanej żądzy mężczyzny.

Pomimo złych doświadczeń, a może ze względu właśnie na nie Salomon sformułował setki mądrych przysłów i przypowieści, które towarzyszą nam do dzisiaj. Jemu przypisuje się także autorstwo jednego z największych erotyków starożytności, *Pieśni nad Pieśniami*.

Niektóre źródła wskazują Salomon zażywał rozkoszy cielesnych także z piękną królową z Saby, Makedą, która przyjechała go odwiedzić na wieść o jego mądrości. Zdarzenie to miało wymiar kontynentalny. Według tradycji etiopskiej w wyniku tej wizyty urodzili się Menelik i Aksum, którzy stali się przodkami Czarnych Żydów tzw. Falaszów, którzy wywodzą się z Etiopii.

Poważne kłopoty z pożądaniem kobiet miał także brat Salomona, Amnon. Był to człowiek zły. Jego historia przedstawia typową pułapkę, w którą wpada nie jeden mężczyzna kiedy to po zaspokojeniu fizycznym czuje się on upodlony i oszukany. Gdy jego czyn wychodzi na światło dzienne powstaje skandal. Czasami wiąże się to z rozpadem rodziny czy utratą stanowiska. Pożądanie do kobiety zamienia się w nienawiść do niej. Mężczyzna za swoją porażkę wini kobietę podczas, gdy to on sam zainicjował kontakt.

Amnon miał piękną siostrę o imieniu Tamar. Kochał się w niej nieprzytomnie. Był jednak świadomy, że nie może jej mieć ze względu na pokrewieństwo. Z „przyjacielską” pomocą przyszedł mu Jonadab, który obmyślił plan. Amnon leżał w łóżku i udawał chorego. Poprosił ojca, aby przysłał Tamar, by ta się nim opiekowała. Gdy dziewczyna przyniosła mu posiłek do sypialni chwycił ją i zgwałcił. Tamar była dziewczicą. „Potem Amnon poczuł do niej bardzo wielką nienawiść. Nienawiść ta była większa niż miłość, którą ku niej odczuwał.” Przez ten czyn wpisał się w grono największych przestępców w Izraelu! Z tego powodu Amnon wkrótce poniósł śmierć. Rozkaz zabicia go wydał jego brat Absalom.

Mężowie honoru

Kobiety mogą odnieść przygnębiające wrażenie, że większość mężczyzn zupełnie nie panuje nad swoim libido. Z pewnością wielu się z nim zмага, ale istnieje też wielu, którzy rozumieją w czym wyraża się prawdziwa męskość, a mianowicie w byciu honorowym, zachowywaniu danego słowa, odpowiedzialności i trosce o rodzinę. Człowiekiem takim był wspomniany wcześniej Uriasz Chetyta

Przykładem wytrwałości w zabieganiu o kobietę był Jakub. Zakochał się w swojej kuzynce Racheli, która była piękną, pracowitą kobietą o łagodnym usposobieniu. Aby otrzymać ją za żonę musiał przepracować siedem lat u swojego wuja Labana, które „wydały mu się jak kilka dni; tak bowiem bardzo ją kochał”. Wcześniej z nią nie spał.

Wyjątkowy kręgosłup moralny posiadał Józef, syn Jakuba, który nie dał się złapać w sieć żądzy. Choć kuszony przez powabną żonę Potyfara, u którego służył w Egipcie, nie uległ namiętności. Na jej propozycję: „Połóż się ze mną!” odpowiedział: „Jakże miałbym popełnić tak wielką niegodziwość?”. I chociaż „namawiała codziennie Józefa, by spał z nią i żył z nią, nie usłuchał jej”.

Grzechy kobiet

Czasami jednak to mężczyźni padali ofiarami kobiet. Ktoś powiedział: „Mężczyzna jest bezbronny wobec nagiego ciała kobiecego.” Jednak to on decyduje na co będą patrzyły się jego oczy. Wówczas ma pięć sekund na podjęcie decyzji o wycofaniu się albo wkrótce będzie za późno, gdyż magiczny klimat zawładnie nim całkowicie tak jak to się stało w tej historii.

*„Wysłałam cię szukać, znalazłam.
Kilimem swe łożo wysłałam, kobiercem wzorzystym z Egiptu,
swą pościel mirrą skropiłam, aloesem i cynamonem.
Chodź, pijmy rozkosz do rana, miłością się cieszymy,
bo mąż poza domem przebywa, udał się w drogę daleką:
wór pieniędzy zabrał ze sobą, ma wrócić na pełnię księżyca.*

Omamiła go długą namową, pochlebstwem swych warg go uwiodła;
podążył tuż za nią niezwłocznie, jak wół, co idzie na rzeź, jak jeleń związany powrozem,
aż strzała przeszły wątrobę; jak wróbel, co wpada w sidło, nieświadom, że idzie o życie.” *Księga Przysłów 7*

Nie o śmierć fizyczną tutaj chodzi, lecz duchową. Człowiek ten stracił swoją godność, honor, reputację, szacunek żony i dzieci. Stał się człowiekiem nie godnym zaufania pomimo tego, że to on sam stał się ofiarą.

Atut kobiety

Często znajdujemy w Biblii wzmianki o wyjątkowym pięknie kobiet co świadczy o tym, że takie są, takie powinny być i tego się od nich oczekuje.

*„Gdy Abram przybył do Egiptu, zauważyli Egipcjanie, że Saraj jest bardzo piękną kobietą.”
„Panna to była bardzo piękna, dziewczica, która nie obcowiała jeszcze z mężem.”
„Dziewczyna ta była nadzwyczaj piękna. Choć dbała o króla i obsługiwała go, król się do niej nie zbliżył.”
„Nie było w całym kraju kobiet tak pięknych jak córki Hioba.”*

Fizyczne piękno kobiet jest pochwalane, ale zawsze jedynie w kontekście skromności i pracowitości. Dla wielu kobiet w starożytności ich atrakcyjność stawała się nadrzędnym celem ich codziennego życia. Zatracały się w trosce o swoje ciała czerpiąc z nich nadmierną satysfakcję i władzę nad mężczyznami. Dla takich pojawiło się

następujące ostrzeżenie:

„Pan powiedział: Ponieważ wbiły się w pychę córki syjońskie, ponieważ chodzą wyciągając szyję i rzucając oczami, ponieważ chodzą wciąż drecząc i dzwonią brząkadłkami u swych nóg, przeto Pan sprawi, że wyłusieją czaszki córek syjońskich, Pan obnaży ich skronie.

W owym dniu usunie Pan ozdobę brząkadeł u trzewików, słoneczka i półksiężycy, kolczyki, bransolety i welony, diademy, łańcuszki u nóg i wstążki, flaszeczki na wonności i amulety, pierścionki i kółka do nosa, drogie suknie, narzutki i szale, torebki i zwierciadełka, cienką bieliznę, zawoje i letnie sukienki. I będzie: zamiast wonności - zaduch, zamiast paska - powróż, miast uczesanych kędziorów - łysina, miast wykwintnej szaty - ciasny wór, zamiast krawy - wypalone piętno.” *Księga Izajasza 3*

Wzorem postępowania dla dziewcząt miał być **Poemat o dzielnej kobiecie**:

„Kobietę dzielną któż znajdzie? Jej wartość przewyższa perły. Serce małżonka jej ufa; nie czyni mu źle, ale dobrze przez wszystkie dni jego życia. O len się stara i wełnę, pracuje starannie rękami. Podobnie jak okręt kupiecki żywność sprowadza z daleka. Wstaje, gdy jeszcze jest noc, i żywność rozdziela domowi, a obowiązki - swym dziewczętom. Myśli o roli - kupuje ją: z zarobku swych rąk zasadza winnicę. Przepasuje mocą swe biodra, umacnia swoje ramiona. Już widzi pożytek z swej pracy: jej lampa wśród nocy nie gaśnie. Wyciąga ręce po kądziel, jej palce chwytają wrzeciono. Otwiera dłoń ubogiemu, do nędzarza wyciąga swe ręce. Dla domu nie boi się śniegu, bo cały dom odziany na lata, sporządza sobie okrycia, jej szaty z bisioru i z purpury. Płótno wyrabia, sprzedaje, pasy dostarcza kupcowi. Strojem jej siła i godność, do dnia przyszłego się śmieje. Otwiera usta z mądrością, na języku jej miłe nauki. Bada bieg spraw domowych, nie jada chleba lenistwa. Powstają synowie, by szczęście jej uznać, i mąż, ażeby ją sławić.” *Księga Przypowieści 31*

W tym miejscu należy wspomnieć o pięknej dziewczynie o imieniu Estera, która dzięki swojej urodzie oraz mądrości za czasów króla perskiego Achaszwerosza uratowała naród izraelski od zagłady. Król szukał kandydatki na żonę. Wiele dziewcząt przygotowywano na pierwsze spotkanie z królem. Zanim to nastąpiło dziewczyny przez pół roku były smarowane olejkami mirrowym, a potem przez kolejne pół roku balsamami i kosmetykami kobiecymi. Po nocy spędzonej z Esterą, król zdecydował że to właśnie ona zostanie królową. Niektórzy komentatorzy twierdzą, że wybrał ją dlatego, że była najlepsza w łóżku. Dzięki temu Estera znalazła się blisko króla, którego mogła poinformować o knutym spisku na jej naród, a tym samym na nią samą. Król tragedii zapobiegł karząc spiskowców śmiercią. Na pamiątkę ocalenia Żydzi w na całym świecie obchodzą uroczyste święto o nazwie Purim, a motyw pięknej Esterki często pojawia się w literaturze i kinematografii.

Komunikacja kochanków

Nie ma nic piękniejszego niż to co przeżywa dwoje zakochanych osób bez względu na wiek w jakim się znajdują. Młodość, czystość i romantyczną miłość można zachować przez całe życie aż do późnej starości. Niech inspiracją dla tych, którzy w ostatnim czasie wpadli w zastój uczuciowy będzie rozmowa kochanków z **Pieśni nad pieśniami**.

Ona: *Woń twych pachnideł słodka, olejek rozlany - imię twe, dlatego miłują cię dziewczęta.*

Pociągnij mnie za sobą! Pobiegnijmy! Wprowadź mnie, królu, w twe komnaty! Cieszyć się będziemy i weselić tobą, i sławić twą miłość nad wino; [jakże] słusznie cię miłują!

On: *O jak piękna jesteś, przyjaciółko moja, jakże piękna! Oczy twe jak gołębice za twoją zasłoną. Włosy twe jak stado kóz falujące na górach Gileadu.*

Zęby twe jak stado owiec strzyżonych, gdy wychodzą z kąpieli: każda z nich ma bliźniaczą, nie brak żadnej.

Jak wstążeczka purpury wargi twe i usta twe pełne wdzięku. Jak okrawek granatu skroń twoja za twoją zasłoną.

Szyja twoja jak wieża Dawida, warownie zbudowana; tysiąc tarcz na niej zawieszono, wszystką broń walecznych.

Piersi twe jak dwoje kozłąt, bliźniąt gazeli, co pasą się pośród lilii.

Nim wiatr wieczorny powieje i znikną cienie, pójdę ku górze mirry, ku pagórkowi kadzidła.

Cała piękna jesteś, przyjaciółko moja, i nie ma w tobie skazy.

Oczarowałaś me serce, siostró ma, oblubienico, oczarowałaś me serce jednym spojrzeniem twych oczu, jednym paciorkiem twych naszyjników.

Jak piękna jest miłość twoja, siostró ma, oblubienico, o ileż słodsza jest miłość twoja od wina, a zapach olejków twych nad wszystkie balsamy!

Miodem najświeższym ociekają wargi twe, oblubienico, miód i mleko pod twoim językiem, a zapach twoich szat jak woń Libanu.

Ogrodem zamkniętym jesteś, siostró ma, oblubienico, ogrodem zamkniętym, źródłem zapieczętowanym.

Ona: Powstań, wietrze północny, nadleć, wietrze z południa, wiej poprzez ogród mój, niech popłyną jego wonności!
Niech wejdzie miły mój do swego ogrodu i spożywa jego najlepsze owoce!

On: Jak piękne są twe stopy w sandałach, księżniczko! Linia twych bioder jak kolia, dzieło rąk mistrza.
Łono twe, czasza okrągła: niechaj nie zbraknie w niej wina korzennego! Brzuch twój jak stos pszenicznego ziarna
okolony wiankiem lili.

Piersi twe jak dwoje koźląt, bliźnięt gazeli.

Szyja twa jak wieża ze słoniowej kości. Oczy twe jak sadzawki w Cheszbonie, u bramy Bat-Rabbim. Nos twój jak
baszta Libanu, spoglądająca ku Damaszkowi.

Głowa twa [wznosi się] nad tobą jak Karmel, włosy głowy twej jak królewska purpura, splecione w warkocze.

O jak piękna jesteś, jakże wdzięczna, umiłowana, pełna rozkoszy!

Postać twoja wysmukła jak palma, a piersi twe jak grona winne.

Rzekłem: wespnę się na palmę, pochwycę gałązki jej owocem brzemienne. Tak! Piersi twe niech [mi] będą jako
grona winne, a tchnienie twe jak zapach jabłek.

Usta twoje jak wino wyborne, które spływa mi po podniebieniu, zwilżając wargi i zęby.

Ona: Jam miłego mego i ku mnie zwraca się jego pożądanie.

Pójdź, mój miły, powędrujemy w pola, nocujemy po wioskach!

O świcie pospieszmy do winnic, zobaczyć, czy kwitnie winorośl, czy pączki otwały się, czy w kwieciu są już
granaty: tam ci dam miłość moją.

Lekcja dla nas

Nie popełniamy błędów starożytnych. Bierzmy od nich to co najlepsze w sztuce miłosnej, gdyż znali się na tym.
Jeszcze lepiej jest sięgnąć aż do samych początków ludzkości. Adam i Ewa zamieszkali w ogrodzie pełnym drzew
owocowych i kwiatów, gdzie przebywali nago. Myślę, że Adamowi bardzo podobało się to co widział, a Ewie
odpowiadało przebywanie w jego silnych ramionach. Dzisiejsi mężczyźni i kobiety mogą również zażywać tych
samych przyjemności co pierwsi rodzice. Są one w dalszym ciągu dostępne dla wszystkich tych, którzy są chcą
kochać i chcą być kochanymi. Pływanie w jeziorze przy pełni księżyca i bieganie nago po pustej plaży z ukochaną
osobą dają niepowtarzalne uczucie wolności, radości i jedności. Jeżeli nie miałeś jeszcze okazji tego zrobić to
spróbuj. Już za kilka miesięcy lato.

Wszystkim czytelnikom życzę zawsze pięknej pogody, kwitnących ogrodów, wiernego partnera oraz licznych
romantycznych doznań.

Maciej Strzyżewski

Piosenka zakochanych

Autor: Maciej Strzyżewski

Artykuł pobrano ze strony eioba.pl